

4.1.58

רק חבוקר גליתי בחיף של דיצמבר הודעה אח"ע בקול ישראל מיום 20.12.57, בה נאמר בין השאר: "אנו מודיעים כי ההחלטה על השלימות לגרמניה לא הייתה סודית ועתה מנסים להציב אותה באופן שלא הציגה לפני כן, למבלים מפלגתית. אח"ע מוע"ב מומכת כל השנים ברכיית ציוד מכל מקור, מכל גוש ואפילו מברסניה, אם אין להשיגו ממדינה אחרת ובלי התעשרויות נגד מדינת אחרת". באותו לילה הכחשתי כל הסילומים הבהודעה זו, וכיחוד הרמז הנפסד שבמלים האחרונות המודגשת על ידי כטעחון "למרחב" מרמז בבוקר 31.12.57 הודעה זו השמים מהודעתי המלים המודגשות אצלי, כי הבין שזוהי מלשינות מחפירה היאח למקי, ולא לסיעה ציונית.

מצאתי כמו כן רשימת העורכים שנוכחו במסיבת כיום 19.12.57 כשהטבתי לידיעתם הסודות הנאי רכיכת ציוד צכאיות. שור - דברן ד. פינס - אומרן ג. שוקן - הארץ; י. גרומן - חבוקר; י. עכית - על המשטר; ש. דגיל - חצונת; א. דמבה - תרומן; א. מרשיש - למרחב; י. ברונר - פערסן; א. דיסנציק - מעריב; ה. רוזנבלום - ידיעות אחרונות; ט. לוריה - ירושלים מוסטן; י.ל. לוינ - המודיע; א. לילינמלר - ידיעות חדשות (גרמנית); גב. ריכנשטיין - ידיעות היום (כנ"ל); א. מרסון - אוי-קלט (הונגריה); ל. אינפורמסיון - אריאלי; מ. שמוש - אל-יום; ציגין - לעצטע ניינסט; דר. ריטרמן - נובוני (ד) ס. רון - מזכיר אגודת העיתונאים; צ. זיגנר - קול ישראל; אורי נאור - סטוד החוצן; א. מיטן, א. מרקושביץ, ה. זהר, משה מרלכן - לשכת העיתונות; טגן אלוף בר-און, טגן אלוף רכמי.

- תאוראות שניסחתי בשביל ועדת השלושה לענייני חברת קדישא הן:
מי הם חברי ח"ק? מי ממנה אותם? למי הם אחראים? המקבלים הם משכורת קבועה
ממין או עובדים בקבלנות? איך קובעים הוצאות העבודה? מהו הקשר בין ח"ק
ובין מועצה דתית? מהו הדיקה של ח"ק למסדי הדתות? איך טפקחים ואם טפקחים
על מעולות ח"ק ומי? המנהלים חשבונו? למי חבולות על בחי הקבורות? מי מפקח
על בחק"ב? מיש לח"ק הקנות ומי החקין ואיטר אותן?

- לצערי אני רואה שכל ארבע המסלגות לא עמדו בדיבורן. א"ע, הפת"מ,
והסרוברסיביים הבטיחו ביום המסי להת לי חשובה ביום ו' - ולא נתנו. ספ"ס
הבטיחה חשובה ביום א' - וברדיו הסעתי שהם פנו אלי בבקשה לדחות סידור
המטלה עד אחרי ועידתם. בדיולי הציע זאת לי ביום ה', הסברתי לו מדוע לא
אוכל לעשות זאת, והבטיח אז להת לי חשובה ביום א', מחר.

- היתה לי שוב שיחה עם גולדת על רצונה לעזוב המטלה במקרה של הקמת
ממשלה חזקה. ביקשתי בלוי לב. אם יש טענה על יחס או נוהג רע. המסימה הפעם
לומר על רצונה ללכת.

- בארבע אח"צ בא אצלי נס ביין, שהיה כבר אצלי פעם. הוא גר ברוסיה,
ומבקר בזמן לזמן מטעם שחיים עשרה אוניברסיטות בארצ"ב במח"ת ושולח להן
דו"ח או מרצה הרצאות. היה במצרים ודיבר עם אחד הפקידים המצריים, שלדבריו
שוחח בגלוי לב. המצב הכלכלי עכשיו לא רע, אבל יחבן שיוורע. מצרים נחפזת
למדינת משרה. כל מי שמחננד לנאצר מהסלים אותו. בצבא יש אולי החננדות
אליו - אבל לא ידועה. המעמד הבינוני לא מרוצה מהנטיית השמאלית המתגברת
אצל נאצר. אין איש שיפיל אותו, אלא אם המצב יורע מאוד.

הפלחים אינם מהווים כוח מדיני. בפרט הכל חלוי במלך. הצבא אהו. טהרן מתחזקת,
העשירים מתעשרים עוד יותר, אבל גם ההמון ניהנח קצת. מחוץ לטהרן אין החקירות.
אינו כמוה אם המלך בושחת או לא בעיראק
אוסרים כל לאומני ושמאלי, ושני הדברים כמעט זהים. בגדר מתחזקת, וחכמד
נוהר העירה. הוא שואל אם נאטו חציע לנו להצטרף. מה נעשה. לדעונו ישראל חלק של
אירופה. חמצב אמריקה מתריד - כי אין הנהגה. אייזנהאור הוא איש הבון, אבל
אינו מדינאי. דלס איש לא מאמין, וההנהגה הנדרשה למערב אינה. שאל אם
הצטרפותנו לנאטו לא חטבור העליה פרוסיה. אמרתי - להינך. נשאנו בודדים
סבורים הערבים שאפשר לתרוש אותנו, וחרוטים מנצלים קלף זה. אם מאחורינו
יעמוד כוח גדול, והערבים ידלו מהננו עובדה שאין לשנותה - חפסיק רוסיה
באיבחה אלינו, כי באיבח זו לא חקנה עוד לב הערבי, וחדון על בעיה העליה
לגיפה, ומבחינה מריפוןרית אין טהרון ליהדות רוסיה אלא עליה, אם כי אני מניח
שוולק גדול, אולי החצי, לא יעלה. אבל עליה זו כשתבוא חיתן לנו היכלח להגשים
שני היעדים הגדולים : חברה חדשה - ומרכז כדעי רוחני גדול. כי בעליה יחודי
המזרח יש לחכות עוד שני דורות עד שיגיעו לדבגה שלנו.

- בערב ניגשתי לרמה אביב שבנה חגגה בורמה יוט העצמאות, ומשם עליתי
לירושלים.